

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/599/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312203715
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6312203715.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporcovi A. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., G. XXXX/X, zastúpeného opatrovníkom Mgr. Petrom Zelenčíkom, súdnym tajomníkom Okresného súdu Brezno, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika 2009/2, Zvolen, IČO: 42 305 675, zastúpený advokátom JUDr. Viliamom Glézlom, so sídlom Advokátskej kancelárie Banská Bystrica, Nemčianska 25, v konaní o zaplatenie 125,77 Eur s príslušenstvom o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 4C/163/2012-71 zo dňa 08. 04. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu zrušuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím okresný súd prerušil súdne konanie až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o návrhu na vyslovenie nesúlady právneho predpisu s Ústavou Slovenskej republiky, vedeného pod sp. zn. Rvp 8830/2013.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa domáha voči odporcovi zaplatenia 125,77 Eur s príslušenstvom a žiada priznať náhradu trov konania. Dňa 04. 04. 2013 do konania vstúpil vedľajší účastník v zmysle § 93 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) na strane odporcu. V priebehu konania súd zistil, že pred Ústavným súdom Slovenskej republiky je pod sp. zn. Rvp 8830/2013 vedené konanie o vyslovení nesúlady právneho predpisu a to § 93 ods. 2 O. s. p. s Ústavou Slovenskej republiky. Toto konanie bolo začaté na základe návrhu Okresného súdu Brezno v rámci konania, prebiehajúceho na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 6C/204/2012, ako vecne legitimovaného súdu na podanie takéhoto návrhu, ktorým Okresný súd Brezno navrhol, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vydal nález o nesúlade § 93 ods. 2 O. s. p. s článkom 19 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky. V uvedenom konaní 6C/204/2012 sa jedná o skutkovo a právne obdobný prípad, v ktorom do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu tak, ako v konaní prebiehajúcom na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/163/2012.

Okrem § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. okresný súd poukázal aj na § 111 ods. 1, 2 O. s. p..

Proti uzneseniu podal vedľajší účastník na strane odporcu včas odvolanie, ktorým navrhol uvedené uznesenie zrušiť a uložiť povinnosť okresnému súdu vo veci konať a rozhodnúť. Odvolanie odôvodnil tým, že pre takéto procesné rozhodnutie neboli splnené podmienky, citované v ustanovení § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p., ale ani § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.. Z rozhodnutia okresného súdu nie je možné zistiť právny dôvod, na ktorom založil záver o potrebe prerušiť konanie. Ak súd mienil prerušiť konanie z dôvodu § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p., pretože výrok rozhodnutia v danej veci je závislý od vyriešenia inej právnej otázky, potom mal v dôvodoch uznesenia aj rozvíeť vzájomnú podmienenosť

týchto právnych otázok a primerane ju vysvetliť. Okresný súd nijako nekonkretizoval vzťah ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p. k ustanoveniam, podľa ktorých chce posudzovať nárok navrhovateľa vo veci samej. Právnu nepreskúmateľnosť dôvodov rozhodnutia zvyrazňuje fakt, že prerušenie konania okresný súd zároveň odôvodňuje ustanovením § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p, ktoré majú vzťah k inému zákonnému ustanoveniu ako je to, podľa ktorého mienil konanie prerušiť, umožňujúce prerušiť konanie za splnenia iných zákonných podmienok, ak súd neurobí iné vhodné opatrenie, čo znamená fakultatívne prerušenie konania.

Obidva dôvody prerušenia konania vo svojom odvolaní podrobne rozviedol.

Odporca, ktorému bol ustanovený opatrovník pre konanie, sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil z nasledovných dôvodov:

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh Ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Inštitút prerušenia konania ponúka procesné riešenie stavu, ktorý nastal v priebehu konania a ktorý v danej chvíli neumožňuje súdu, aby vo veci pokračoval a to až do doby, kým iný súd alebo orgán nerozhodne o otázke významnej pre rozhodnutie súdu, alebo kým súd sám neodstráni prekážku, ktorá mu bráni pokračovať v konaní. Dôvody, ktoré bránia súdu pokračovať v konaní, zákon rozlišuje na dôvody, pri danosti ktorých súd musí a pri ktorých iba môže prerušiť konanie. V ustanovení § 109 ods. 1 O. s. p. sú taxatívne vymenované prípady, kedy má súd povinnosť prerušiť konanie, ak sa preukáže alebo inak vyjde najavo, že takáto situácia nastala. Na to, aby súd takto prerušil konanie, nie je potrebné, aby prerušenie konania navrhol účastník; súd musí konanie prerušiť aj bez návrhu.

Prerušenie konania trvá do doby, kým nie je odstránená prekážka, ktorá bráni pokračovaniu v konaní.

Konajúci súd musí konanie prerušiť podľa odseku 1 písm. b/ v prípade, ak 1. rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je oprávnený riešiť a ak 2. všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Kým v prvom prípade ide spravidla o nedostatok právomoci súdu, na posúdenie určitej predbežnej otázky, významnej pre rozhodnutie vo veci samej, v druhom prípade ide o prerušenie konania vtedy, ak sám súd (nikdy nie na návrh účastníka konania) pred rozhodnutím vo veci samej dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súlad zákona s ústavným zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorá má prednosť pred zákonom, je oprávnený posúdiť len Ústavný súd Slovenskej republiky, a preto je všeobecný súd povinný konanie prerušiť a vec predložiť Ústavnému súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie formou návrhu na začatie konania, o súlade právnych predpisov, ktorý musí spĺňať náležitosti § 20a § 37 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (PL.ÚS 13/08).

V odseku 2 § -u 109 sú uvedené prípady, kedy súd, ak neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť. Súd v týchto prípadoch nemusí konanie prerušiť, pričom tak môže urobiť buď na návrh alebo aj

bez návrhu. Vo vzťahu k prerušeniu konania podľa písm. c/ je potrebné uviesť, že tu nejde o prípad, kedy by sa v inom konaní riešila otázka, významná pre rozhodnutie súdu, ktorú by si súd nebol oprávnený vyriešiť, ale o otázku, ktorú je síce konajúci súd oprávnený vyriešiť ako otázku predbežnú, avšak z rôznych dôvodov, napr. z hospodárnosti konania, je vhodnejšie vyčkat' na rozhodnutie iného orgánu, najčastejšie súdu. Z hľadiska kritéria významu riešenej otázky pre rozhodnutie súdu môže ísť iba o otázku, ktorá je pre rozhodnutie súdu rozhodujúca. Pokiaľ by išlo o celkom okrajovú otázku, od ktorej posúdenia rozhodnutie súdu nezávisí, nebude prerušenie konania namieste.

V prejednávanej veci o takéto prípady nejde. Odvolací súd považuje odvolanie vedľajšieho účastníka za dôvodné.

Predmetom konania na okresnom súde je riešenie sporu medzi navrhovateľom a odporcom o subjektívne hmotné právo, vyplývajúce zo záväzkového vzťahu, ktorého sú účastníkmi. Pred ústavným súdom má byť riešená procesná možnosť, aby sa popri účastníkovi (odporcovi) zúčastnila konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Posúdenie súladnosti ustanovenia § 92 ods. 3 O. s. p. s článkom 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky nemôže nijako podmieňovať vyriešenie právnej otázky, či navrhovateľom uplatnený nárok v predmetnom konaní je dôvodný alebo nedôvodný a v akom rozsahu. Z uvedeného vyplýva, že konanie iniciované Okresným súdom Brezno na Ústavnom súde Slovenskej republiky, môže ovplyvniť len právny vzťah medzi odporcom a vedľajším účastníkom na strane odporcu, pričom predmetom konania na okresnom súde je usporiadanie vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom, čo je vzťah odlišný a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sa ho nemôže dotknúť. Bez ohľadu na to, akým spôsobom rozhodne ústavný súd o návrhu Okresného súdu Brezno z 23. 01. 2013 na vyslovenie nesúladu právneho predpisu s Ústavou Slovenskej republiky nebude mať výsledok konania na ústavnom súde priamy vplyv na postavenie vedľajšieho účastníka. O prípustnosti alebo neprípustnosti vedľajšieho účastníctva v spore rozhoduje všeobecný súd, preto je zrejmé, že výrok rozhodnutia vo veci sp. zn. 6C/96/2013 nie je podmienený konaním vedeným na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 8830/2013.

Zákon a ústava ukladajú súdom povinnosť konať bez prietahov (čl. 48 ods. 2 Ústavy SR), procesné ustanovenia (§ 100 ods. 1 O. s. p.) zasa povinnosť postupovať v konaní bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Súdy sú povinné urobiť všetky vhodné opatrenia, aby mohli pokračovať v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Hlavný účastník - odporca - spotrebiteľ, má právo byť informovaný o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Je správne, že v danom prípade súd odporcovi doručil okrem opisu návrhu aj oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a aj odvolanie vedľajšieho účastníka, mal ho však vyzvať v stanovenej lehote k vyjadreniu, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Len v prípade aktívneho nesúhlasu odporcu má možnosť súd rozhodnúť o nepripustení vedľajšieho účastníka. Ak odporca námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka a proti tomu, aby sa vedľajší účastník oboznámil s jeho osobnými údajmi nevzniesol, nie je dôvod brániť účasti vedľajšieho účastníka zriadeného na ochranu práv hlavného účastníka (odporcu - spotrebiteľa) v konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie okresného súdu s odkazom na § 221 ods. 1 písm. h/, i/ O. s. p. pre nesprávne právne posúdenie veci zrušil.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.